

Vergaderjaar 2004–2005

25 884

Anti-tankwapens

Nr. 6

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Ontvangen 22 oktober 2004

De vaste commissie voor Defensie¹ heeft een aantal vragen voorgelegd aan de staatssecretaris van Defensie over de brief van 10 september 2004 inzake het project Short Range Antitank (SRAT) (25 884, nr. 5).

De staatssecretaris heeft deze vragen beantwoord bij brief van 22 oktober 2004.

Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Albayrak

De adjunct-griffier van de commissie,
Kok

¹ Samenstelling:

Leden: De Vries (PvdA), Bakker (D66), Koenders (PvdA), Van Beek (VVD), Karimi (GL), Timmermans (PvdA), Van Bommel (SP), Albayrak (PvdA), Voorzitter, Balemans (VVD), Van Baalen (VVD), Snijder-Hazelhoff (VVD), Van Winsen (CDA), Van den Brink (LPF), Mastwijk (CDA), Herben (LPF), Ondervoorzitter, Duyvendak (GL), Kortenhorst (CDA), Huizinga-Heringa (CU), Van Velzen (SP), Algra (CDA), Haverkamp (CDA), Aasted Madsen-van Stiphout (CDA), Straub (PvdA), Blom (PvdA), Eijssink (PvdA), Brinkel (CDA) en Szabó (VVD).
Plv. leden: Van Dam (PvdA), Van der Laan (D66), Waalkens (PvdA), Cornielje (VVD), Halsema (GL), Fierens (PvdA), De Ruiter (SP), Adelmund (PvdA), Van Miltenburg (VVD), Visser (VVD), Oplaat (VVD), De Haan (CDA), Vacature (algemeen), Smilde (CDA), Hermans (LPF), Vendrik (GL), Bruls (CDA), Van der Staaij (SGP), De Wit (SP), De Vries (CDA), Ormel (CDA), Ferrier (CDA), Van Heemst (PvdA), Tichelaar (PvdA), Noorman-den Uyl (PvdA), Jonker (CDA) en Veenendaal (VVD).

Kan de regering aangeven hoe deze behoeftestelling voorziet in de behoefte op compagnies-, bataljons- en brigadeniveau? Wat zou de minimale behoeftestelling zijn in het geval van de uitrusting van twee bataljons?

Het (V)SRAT-systeem bestaat uit de afvuurinrichting en de bijbehorende munitie. De (V)SRAT-afvuurinrichtingen worden volgens de behoeftestelling hoofdzakelijk op groepsniveau bij de (pantser)infanterie- en mariniersbataljons ingedeeld. Daarnaast worden verkennings-, genie-, artillerie-, staf- en logistieke eenheden (veelal op compagniesniveau) van deze middelen voorzien. Deze eenheden kunnen in brigade-, brigade taakgroep-, bataljons- en/of compagniesverband worden uitgezonden en moeten dan over (V)SRAT-middelen kunnen beschikken. Tijdens het opleiden en trainen moeten de schutters over de eigen afvuurinrichting kunnen beschikken om voldoende ervaring met, en vertrouwen in, het systeem op te doen. Indien deze middelen slechts voor twee bataljons zouden worden verworven, kan hiermee niet voldoende worden geoefend wat operationeel gezien onaanvaardbaar zou zijn.

De hoeveelheid munitie voor operationele inzet («oorlogsmunitie») is gebaseerd op het maximale Nederlandse ambitieniveau voor gelijktijdige uitzending van eenheden (zie ook het antwoord bij vraag 4). Hierdoor wordt geen overbodige munitievoorraad opgebouwd.

2 en 3

De regering geeft aan dat «het operationele concept voor de pantserbestrijding de bestrijding van vijandelijke tanks en overige gepantserde voertuigen onderscheidt op lange, middellange en korte afstand». Kan de regering voor elk van deze drie situaties aangeven hoe vaak er bij uitzendingen wapens voor deze afstanden zijn meegezonden?

De regering spreekt in de brief van een «dringende operationele behoefte». Kan zij aangeven bij welke recente respectievelijk actuele Nederlandse deelname aan crisisbeheersingsoperaties AT-4 systemen respectievelijk Carl Gustav's respectievelijk Short range anti-tank (SRATs) zijn meegenomen en eventueel zijn ingezet? Hoe vaak werd daarbij (very) short range anti tank-munitie daadwerkelijk afgevuurd?

Het operationele concept gaat uit van een dreiging die zich, afhankelijk van terrein- en andere omstandigheden, op diverse afstanden en op diverse niveaus kan voordoen. Dat geldt voor alle operaties, dus ook voor crisisbeheersingsoperaties. Volgens dit concept worden eenheden uitgerust met een verscheidenheid aan capaciteiten die op elkaar aansluiten en elkaar deels ook overlappen om de dreiging op diverse afstanden aan te kunnen grijpen. Dit is een belangrijk element voor de bescherming van Nederlandse militairen en eenheden.

Op grond van dit operationele concept zijn tot heden bij alle uitzendingen de wapens meegezonden die organiek bij de uitgezonden eenheden zijn ingedeeld. Concreet betekent dit dat de Koninklijke landmacht bij missies op de Balkan, in Afghanistan en in Irak de TOW, de DRAGON en de AT-4 heeft meegezonden. Daarnaast heeft de Koninklijke landmacht op de Balkan de Leopard-2 tank ingezet. Het Korps mariniers heeft bij de missies in Ethiopië en Eritrea en in Irak de DRAGON, de AT-4 en de Carl Gustav meegezonden. Verder worden diverse missies van de Koninklijke landmacht en het Korps mariniers ondersteund door Nederlandse Apache gevechtshelikopters.

Het afvuren door Nederlandse eenheden van (V)SRAT-munitie onder operationele omstandigheden tegen een tegenstander is ettelijke jaren

geleden voorgekomen in de vorm van waarschuwingsschoten tijdens de UNIFIL-inzet in Libanon. Tijdens crisisbeheersingsoperaties wordt bij schietoefeningen in het inzetgebied regelmatig (V)SRAT-munitie afgevuurd. Een dergelijke oefening verbetert niet alleen de vaardigheid van Nederlandse troepen maar demonstreert ter plaatse ook de capaciteit van deze eenheden. Een dergelijke demonstratie heeft een belangrijk psychologisch effect dat bijdraagt aan de slagingskans van de missie.

4

Wat is de actuele betekenis van de term «oorlogsmunitie»? Wordt daarmee bedoeld de munitie die toereikend is ten behoeve van het maximale Nederlandse ambitieniveau qua deelname aan crisisbeheersingsoperaties?

«Oorlogsmunitie» is de munitie die eenheden bij operationele inzet in voorraad hebben om zo nodig te gebruiken. Hiertoe wordt alle munitie gerekend die benodigd kan zijn bij crisisbeheersingsoperaties, zowel hoog als laag in het geweldsspectrum. De te verwerven voorraad is gebaseerd op het maximale Nederlandse ambitieniveau voor gelijktijdige uitzending van eenheden.

5

Kan de regering, wanneer zij stelt dat de behoefte 450 SRAT-afvuursystemen, 931 VSRAT-afvuursystemen, 2149 stuks SRAT-munitie, 3339 stuks VSRAT-munitie, 1421 stuks antibunkermunitie en, specifiek voor de initiële training van drie jaar, 4096 stuks trainingsmunitie en 73 190 stuks subkalibermunitie betreft en dat hiermee een bedrag van € 66,6 miljoen is gemoeid, aangeven hoe de verdeling tussen VSRAT en SRAT is voor wat betreft de kosten?

Er is reeds een bedrag van € 0,6 miljoen voor de beproevingen uitgegeven. Van de overige € 66 miljoen kan ongeveer € 53,5 miljoen worden toegerekend aan SRAT en ongeveer € 12,5 miljoen aan VSRAT.

6 en 7

Wat wordt bedoeld met de behoefte aan trainingsmunitie «voor de initiële training van drie jaar»? Welke voorzieningen worden getroffen voor de periode daarna?

Is het de bedoeling om de munitievoorraad weer aan te vullen wanneer bijvoorbeeld bij crisisbeheersingsoperaties munitie wordt verbruikt? Worden daarvoor regelingen getroffen met Dynamit Nobel?

De genoemde hoeveelheden trainingsmunitie en subkalibermunitie volstaan om in de eerste drie jaren van de projectrealisatie in opleidingen te kunnen voorzien. Daarna zal deze trainingsmunitie worden aangevuld ten laste van de exploitatierekening van Defensie. Ook eventueel verbruik tijdens crisisbeheersingsoperaties wordt op deze wijze aangevuld. In de overeenkomst met Dynamit Nobel zijn prijsafspraken opgenomen voor nabestellingen van munitie.